

דף הנחיות לטיפול בעשביית בר בשמיטה

הטיפול בעשביה לטובת הצמחים שסביבה נחשב כמלאכה חקלאית שאסורה בשמיטה.

הטיפול בעשביה מותר רק באחד מהמקרים הבאים:

- אם ישנו חשש לגרימת נזק בלתי הפיך לצמחים הסובבים אותם (לאוקמי).
- לצורך מניעת מזיקים (כגון: נחשים וכדו').
- לצורך פינוי מעבר או נוי המקום.

במקרים אלו מותר להשמיד את העשבים על פי סדר העדיפויות דלהלן:

1. הטוב ביותר לטפל בעשבים באמצעות ריסוס, מפני שמדובר במעשה עקיף כעין 'גרמא'. במקרה של עשביה הסמוכה לצמחים שמעוניינים בקיומם, אפשר למרוח באופן פרטני באמצעות מברשת על העשבייה.
2. קציצת העשבים מותרת, כגון: על ידי חרמש, או מזמרה. הדבר מותר גם בגובה נמוך בצמוד לקרקע.
3. עקירת העשבים מן השורש בעייתית, מפני שהדבר מהפך את הקרקע ומפנה מקום לזריעה (איסור חורש). דבר זה יהיה מותר רק במקום שאינו מיועד לזריעה באופן מובהק. להלן כמה דוגמאות:
 - עשביה הגדלה בין צמחיה צפופה כך שאין מקום בין הצמחים לשתילת צמח נוסף (כגון: בין פרחים, או במדשאה).
 - עשביה המציצה בין הרצפות או לבני אקרשטיין.
 - עשביה המציצה מדשא סינטטי או משטח מחופה ביריעות, בטוף, או בחלוקי נחל.